

Pomalů sbírat dny jak klestí

Jakub Grombř

Na samotě u lesa

Pomalů sbírat dny jak klestí
a některé sny chápat za zvyk
tušit, kdo sedí na pelesti
a počká si na první mrazík.

Předjaří

Hladina řeky plná vírů
havraní letí k severu
v duši cítím příval míru
schopný odpustit nevěru.

Pod hladinou jsou skryty děje
jež nezná ani tajemník
jak potichu ho jaro hřeje
pod ledem tiše taje mník.

Okolo Fatry

Vlak nestaví v Napajedlích
protože je zrychlený
schoulen v jeho nepohodlí
rozkrok tísněn riflemi

prázdné tváře pasažérů
že je to až dojemné
vlastní odraz mizí v šeru
kdo mě dneska obejmě?

Česká

Jsme jak suché stromy
Zastíněné Řípem

Vítr změnit nelze
Tak v něm tiše skřípem...

Cisterny

Po cestě projíždí cisterny
Vím, jednou ti budu nevěrný
Jednou – až za sto tisíc let
Ale na to teď nemyslet...
Jedou cisterny s Benzinou
Na trávník přesně mezi mnou
A tebou padl shora stín
Projíždí náklad hořlavin

Šelest na srdci

Co dělat, když už je ti třicet
Za krk ti skočí levhartice
Zatímco guláš tiše solíš
Cítíš ji slídit někde poblíž

V šumění listí stále Šárka
Za krk ti skočí jaguárka
Už nečekal jsi tento přepad
Setřepat nebo nesetřepat?

Probuzení

Už toho bylo moc,
dá se říct, že to stačí,
v hrcích už ztuhl soc,
típnutý vajgl v táči.

Kdo z nás byl větší rek,
na to už ráno nedbá:
skončil se večírek,
a v hlavě dračí setba...

Praha

V botasce ještě z domu hrudka
Která se nechce rozpadnout
Parčíkem kráčí prostitutka
Čekám dopravu hromadnou

Tramvaj zastaví u Viktorky
Jak z pytle sůl se sype dav
Blikají lampy, mlčí dvorky
Díváš se, hrudku vytřepav...